

Pijanice (Ili kako bi svi pili, ali niko ne bi da plati...)

Neko mi je nekada rekao kako je prvi znak da čovjek (malo intenzivnije) stari, onaj po kojem nam vrijeme sve brže i brže prolazi. Kako mi brzo dolazi novi broj našeg lista, počinjem se baš brinuti... Helem - izbori su gotovi i sada bi se - po logici stvari - trebali uhvatiti posla. Ali kako neko lijepo reče - tamo gdje prestaje logika, počinje Bosna, a ja bih dodala i (naročito) Hercegovina. Znači od posla uglavnom ništa, a kako u BiH i nema politike osim vanjske politike, stranci će nam i dalje, i uglavnom s pravom, soliti pamet i zavrtati ruke, a ako se stvari baš počnu otimati kontroli, navući će nam ludačku košulju iz koje smo se taman počeli izvlačiti. Zašto, dakle, NAMA trebaju reforme?

Situacija u komšiluku nije nimalo dobra - Hrvatska je još uvijek u recesiji sa vrlo lošom prognozom bliske ekonomske budućnosti. A ako je suditi po količini sholastičkih afera koje se skoro svakodnevno dešavaju, situacija će biti i gora (samo da podsjetim - sholastika je otprilike disciplina koja stotina-ma godina pokušava - neuspješno doduše - dati odgovor npr. na pitanje koliko šejtana može stati na vrh igle... Što će reći - hem odgovora nema, a i da ga ima, bio bi beskoristan). Ne vidim, naime, kako će sholastička rasprava o tome ko je sve sjedio na sjednicama na kojima se npr. odlučivalo o prodaji INA-e, pomoći da ta ista kompanija plati milionske iznose poreza i akciza koje duguje Hrvatskoj i kojoj već ozbiljno prijeti bankrot. Kakve bi to posljedice imalo na BiH i na poslovnom, a Boga mi i na političkom planu, ne volim ni misliti... U Srbiji, pak, dinar klizi naniže, ali ako ništa - bar su statistički izašli iz recesije.

Mi za sada, moram primjetiti, prilično dobro teturamo. Baš kada pomislim da ćemo pasti, naleti neka taraba u vidu tranše MMF-a ili neke brzinske prodaje državne/entitetske imovine. U prevodu - drži vodu dok majstori odu... A najgore za nas tek dolazi - prispjevaju tranše za vraćanje potrošenog, a jedini način da obezbjedimo novce za to, jeste rezanje javne potrošnje. A to, bojim se, nije moguće bez reformi.

I to me podsjetilo na moj razgovor s jednim bivšim visokopozicioniranim političarem koji je učestvovao u pregovaranju i oblikovanju Vašingtonskog sporazuma kojim je stvorena Federacija BiH, a bio je i u Daytonu gdje je postavljena sadašnja ustavna struktura zemlje. Na moje jednostavno pitanje - da li je **IKADA IKO** tokom tih pregovora pokušao, bar onako, što se kaže, šabački na olovku, sračunati koliko će ta projektirana državna struktura koštati - samo me je pogledao kao da sam pala s Marsa i mrtvo hladno odgovorio da nije. (Uzgred, kada je dotičnom pukla žuč, onda je hitno prebačen u Klinički centar u Sarajevu - pored "žive" bolnice u Novoj Biloj. Kako mi je ozbiljno pojasnio - on jeste patriota, ali ne baš toliki - Sarajevo je ipak Sarajevo, a Nova Bila je za široke narodne mase...).

I tako me ova naša BiH podsjeća na kafanu punu pijanica... Svi, naime, volimo piti, ali je problem u tome što se na kraju ipak sve **MORA** platiti... Pa ne recite da ne ličimo na alkoholičara iliti pijanicu koja mahmuruluk od sinoć liječi mehkrom rakijom... **II**

Aida Delić,
Glavna i odgovorna urednica